

OŻENIĆ (14) *vb pf*

o oraz e jasne.

inf ożenić (2). ◇ *fut* 3 sg ożeni (1). ◇ *praet* 3 sg m ożenił (4). ◇ 3 *pl* m pers ożenili (1). ◇ *imp* 3 sg niechaj ożeni (1). ◇ *con* 2 sg m byś ożenił (1). ◇ 3 sg m by ożenił (4).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Połączyć związkiem małżeńskim mężczyzną z kobietą [kogo] (12)* : Co lepyey yeſli gdyby ocyec ſyná ná kápłáńſtwo wyodł/ czyli gdyby go ożenił. *GliczKsiąż* O4; Poſtárác ſie ma pilno ocyec káždy/ áby tego ſyná ktoryby ſie żądżám miłóſnym poddawał álbo miłóſnice nyerządney pátrzał/ á łáyányam ſie ſprzećiwywał/ ożenił. *GliczKsiąż* P; Byałe głowy godzi ſie dáć zá mąż w oſmnaſcye lat/ á męłſczyznę ożenić około trzydzyeſci y ſeſci lat ſłuſſa yełt. *GliczKsiąż* P2v, O8, P4 [2 r.], Q2; *OrzRozm* O4v; *BielKron* 321v, 349; Uxorem decreverat dare se mihi hodie, Ták to przed ſię wziął aby mię dziſ ożenił. *Mącz* 48d; *KlonWor* 69.

W charakterystycznych połączeniach: ożenić mężczyznę (2), syna (7), synowca.

[*W przen [kogo za kogo]*: Náđ inłze ſpráwy godne/ w tę ſie wieczność wmienił/ Ze Polſkę nieſtateczną zá Litwę ożenił. *KmitaŻyw* D3v.]

2. *Połączyć ze sobą [kogo, co z czym] (2)* : y ták ſen z ſmiercią ożenił Zyzará *SkarŻyw* 560.

Szereg: »złączyć i ożenić« (1): A gdy Moyzełz ten vrząd kápłáńſki y krolewłki ábo ſwiecki ſpułzczać y przez ſmierć z niego wſtępować miał: pátrzmzy iáko kápłáńſtwo z ſwiecką zwierzchnością złączył/ y práwie ożenił. *SkarKazSej* 678a.

Synonim: 2. złączyć.

Formacje współrdzenne cf ŻENIĆ.

Cf **OŻENIONY**